

Articuli per Archi-

episcopum, Episcopos & reliquum

Clerum Cantuariensis Provincia in Synodo

inchoata Londini, vicesimo quarto die Men-

sis Novembris, Anno Domini 1534. Regniq[ue]

Serenissime in Christo Principis Domine Eliza-

beeth, Dei gratia Angliæ, Franciæ & Hyber-

niæ Regine, fidei Defensoris ac, vic-

timis legimus stabili, & Regis

authoritate approbat[us] &

confirmat[us].

John

Pickering

Londini,

In ædibus C.B.

Articuli per Archi-

episcopum, Episcopos & reliquum

Clerum Cantuariensis Provinciae in Synodo

inchoata Londini, vicissimque die Men-

sis Novembri, Anno Domini 1584. Regnante

Serenissimo in Christo Principe Domino Eliza-

betha, Dei gratia Angliae, Franciae & Hyber-

niae Reginae, fidei Defensoris &c. vice-

lamo legitime habiliti & Regis

authoritate approbati &

confirmati.

Londini.

In xpius C.B.

**Vt homines idonei ad sacros
ordines, & Beneficia (vt vocant)**

Ecclesiastica admittantur.

Dicendum est, ne quis possit
ad sacros ordines suscipiatur,
qui non eodem quoque tempore
Præsentationem suam ad Be-
neficium aliquod intra diocesim
sue Iurisdictionem, eiusdem Epis-
copi, a quo sacros ordines peti-
t, tunc vacans exhibuerit: Vel qui
non eadem Episcopo certam, ve-

rum & indubitatum Certificatorium attulerit de Ecclesia
aliqua intra diocesim sue Iurisdictionem dicti Episcopi in
qua tunc summum inferre possit: Vel qui in aliqua Ca-
thedrali aut Collegiata Ecclesia, vel Collegio Cantabrigi-
ensi aut Oxoniensi non fuerit constitutus: Vel saltem, qui
ab eodem Episcopo in Beneficium aliquod, sive ad Curiam
(vt vocant) inferendam tunc etiam vacantem, non sit
immo admittendus.

Deinde, ne quis Episcopus possit suscipere in sacros or-
dines cooptis, qui non ex suis ipsius Diocesis fuerint, nisi vel
ex altera nostratium Academicarum prædierit: vel, nisi prius
(vt loquimur) Dimissus ab Episcopo eius Diocesis
pne existit attulerit, & vicefama quædam acta, sive ac-
tum iam compleverit, ac tunc in altera diocesi Academicarum
gradum aliquem sibi habere ostenderit: Vel sal-
tem, nisi rationem fidei suæ iuxta Articulos illos Religionis
in Synodo Episcoporum & Cleri approbata Latino ser-
mone reddere possit, adeo vt sacrarum literarum testimo-
nia, quibus eorum doctrinæ veritas innitur, reci-
tate eorum valeat. Ac rursus, ad vitam suam laudabilem & in-
tegritatem literarum studiorum se sub sigillo vel sigilli
eius Collegii Cantabrigiensi aut Oxoniensi, vt supra me-

ARTICVLI

ram fecerit, vel alicuius Iusticiarii ad pacem D. Regine
conseruandam assignati, vna cum subscriptione & testi-
monio aliorum proborum & fide dignorum hominum e-
iusdem Parrociz, vbi per tres annos ante proximè elapsos
commoratus est, exhibeat.

N Quod si vero aliquis Episcopus aliquem ad sacros ordi-
nes admittere, qui prædictis qualitatibus non sit præditus,
is per Archiepiscopum, & assidente sibi hac in parte vno alio
Episcopo, ab ordinatione Ministrorum & Diaconorum
per integrum biennium suspendatur, ac eam præterea po-
enam incurret, quæ de iure in eiusmodi Episcopos, qui ad
ordines Ecclesiasticos sine titulo aliquem promouebunt,
statuitur.

Ad hæc, ne quis Episcopus aliquem in Beneficium (vbi
vocant) instituat, nisi qui prædictis conditionibus orna-
tus fuerit.

Quod si Curia de Archiebus aut Audiencia per viam dup-
plicis querelæ, seu alio quouis modo contra Episcopum
hac in parte agat, quia homines minimè idoneos ac habi-
les admittere conueniunt licet Archiepiscopo, vel aucto-
ritate propria, vel gratia speciali ab Regia Maiestate impe-
trata, eiusmodi processus amputare, quod laudabilis Epi-
scopi industria debuit ea ratione foretuitur effectum.

Denique, in quolibet anno ad festum S. Michaelis An-
geli, vel intra sex hebdomadas idem festum subse-
quentes, vnusquisque Episcopus mittere omnia nomina, gra-
dus & qualitates eorum omnium, quos in sacros ordines,
vel in aliqua Beneficial eodem anno, præcedente promo-
uerit, Archiepiscopo, vel auctoritati ipsius mittere.

De moderanda solennis Peni- tentie commutatione

N Equis fiat post hæc solennis Penitentia commutatio,
in rationibus grauioribusque de causis, atque adeo
cum ipsi Episcopo confiteri, eam esse ad Reum reconcili-
andum

PRO CLERO.

indum de reformandum saniozem & tunc otu radonem,
Deinde, quod multa illa pecuniaria vel in reclusionem
pauperu eiusde Parociz, vel in alios pios vsus erogetur, id-
que ecclesiz soleniter & fideliter approbetur & innotescat.
Quod si verò crimen fuerit notorium ac publicum, Reus
ipse vel in propria sua persona publicè in Ecclesia pœni-
tentiam suam minime fictam profitendo, laice Ecclesie sa-
tisfaciat, vel Ecclesie minister in presentia ipsius Rei palam
è suggestu, eius submissionem, & poenitentiz sue coram
Ordinario suo peractionem, atque etiam in verz suz resi-
piscenzie testimonium, quantam pecuniariam summam in
vius supradictos erogandam reddiderit, denuntiabit.

De moderandis quibusdam indul- *gentiis pro celebratione Matrimonii*

abfque trinuclina demeritatione, quam
Remarvacant Matrimoniale.
Quandoquidem honeste, clare ac illustri conditionis
homines, siue vigente aliqua necessitate, siue alia
non contemnendis rationibus, Matrimonium aliquan-
do celebrandi causas habere possunt, facultate sibi de Ban-
nis matrimonialibus aut non omnino, aut semel iterumque
denuntiandis indulta, sine aliquo grau scandalo seu detri-
mento: Idcirco ad evitanda generaliter quæ hac in parte
notantur incommoda, visum est caueri ne vllæ facultates siue
indulgentiæ de celebrando absque Bannis Matrimonio co-
codantur, nisi idonea cautio prius sub hisce conditionibus
ideatum minimum. Primum, quod nullu postea constabit im-
pedimentum Precontractus, Consanguinitatis, Affinitatis,
vel vllius alterius legitimæ causæ cuiuscunque ratione. Se-
cundo, quod eo tempore quo eiusmodi facultas siue indul-
gentia concedetur, nulla controversia, litis seu querela mota
est, vel depêdet coram aliquo Iudice Ecclesiastico aut Ci-
uili de eiusmodi legitimo impedimento Matrimonii in-
ter huiusmodi personas contrahendi aut contracti. Ac ter-

tid; quòd ad Nupciali solennizationem non accedent, nisi assensu & expresso consensu Parentum siue tutorum prius impetrato. Et vltimis, quòd Matrimonii celebratio publicè ac tempestiuè in facie Ecclesiæ fiet. Cuius quidè cautio- nis formula seu exèplar in scriptis còcipietur, ac vnicuique Episcopo in sua cuiusque Diocesi imitanda proponetur, Prouiso semper, quòd quicumque contra hanc ordina- tionem deliquerit, ab executione officii per sex integros menses suspendetur,

De quibusdam circa Excommuni- cationem excessibus coercendis

sua reformatis.

Quia Excommunicationis ylus in Ecclesia perpetuè legis vigorem iam obtinuit, atque in omni iurisdic- tione ecclesiastica exercenda hucusque retinetur, idèò absque grandi mutatione totius eiuscè iurisdictionis & plu- rimarum huius Regni legum, innouari vel alterari nequit. Nihilominus, vt Excommunicatio (quæ auctoritatis ac disciplinæ Ecclesiasticæ quasi neruus quidam ac vinculum habendum est) ad priuatum suum usum, decus & dignitatem reducatur: cautum est, vt quotiescunque Censura ista in immediatâ poenâ cuiusvis notoriæ Hæreseos, Schismatis, Symoniz, Periuiri, Vsuræ, Incestus, Adulteri, seu grauioris alicuius criminis venerit infligenda, sententia ipsa vel per Archiepiscopum, Episcopum, Decanum, Archidiaconum, vel Pra- bendarium, (modo sacris ordinibus & Ecclesiastica iurisdic- tione præditus fuerit) in propria persona pronuntiabi- tur, vna cum eiusmodi frequentia & assistentia, quæ ad mai- iorem rei auctoritatem concillandam conducere videbitur.

Denique, quòd vnusquisque Vicarius Generalis, Offi- cialis seu Commissarius, qui ordines Ecclesiasticos non sus- cepit, eruditum aliquem presbyterum sibi ad eandem do- associabit, qui sufficienti auctoritate vel ab ipso Episcopo in iurisdictione sua, vel ab Archidiacono (Presbytero exis- tente)

P R O V C L E R O.

ſente) in iurisdictione ſua munius, Idque ex preſcripto
ipſius Iudicis tunc preſentia, Excommunicationis ſenten-
tiam pro contumacia denuntiabit.

Volumus etiam, vt ſicut conſtitutum eſt eiufmodi ex-
communicationem per Miniſtrum Eccleſiæ denuntiari ita
ipſe Iudex de abſolutione ipſius Rei poſt ſatiffactionē ſuam
peractam, eundem Miniſtrū certiorem faciet, qui eandem
abſolutionem populo publice denuntiabit. Ac interim quod
bene licebit dicto Miniſtro Reum à ſacris arceret & repe-
lere, tanquam in Eccleſiam minimè recipiendum, donec
eiufmodi Certificatorium ab ipſo Iudice exhibuerit.

De Beneficiorum pluralitate colhibenda.

QUod nemini in poſterum facultas ſiue indulgentia
concedetur, de pluribus Beneficiis ſimul reſpondere,
niſi huiufmodi ſanctum, qui pro eruditione ſua &
maximè digno, ſit ad officium ſuum plenè perſectum
maximè habilis & idonei cenſebuntur. Nimirum, vt is qui
huiufmodi facultate fruſtur eſt, ſit ad minimum Artium
Magiſter, & publicus ac idoneus verbi Diuini Cōcionator.
Ita tamen, vt idonea etiam cautione obſtrictus teneatur, de
perſonalis ſue reſidentie in ſingulis beneficiis per bonū anni
cuiusque partem faciendā, & quod eiufmodi Beneficia tri-
ginta milliarium ſpacio ad ſummum non diſtent ab inuicem.
Denique, quod idoneum Curatū habeat, qui plebem eius
Parochia in qua non reſidebit, inſtituat ac informet, modò
facultatem eiufdem Beneficii talem cōmodè ſuſtinere poſſe
Archiepiſcopo vel eius Dioceſeos Epīſcopo videbuntur.

De feodis que Officiarijs Eccleſiæ ſecularibus & eorum miniſtris debentur.

CAutum inſuper volumus, quod neque alia neque ma-
iora feoda ab Epīſcopo, Ordinario, Archidiacono, vel
eorum

